

Mediacija v državah članicah - Grčija

Izvorna jezikovna različica te strani [el](#) je bila pred kratkim spremenjena. To jezikovno različico trenutno prevajajo naši prevajalci.

Zakaj ne bi namesto pred sodiščem svojega spora rešili s pomočjo mediacije? Mediacija je postopek alternativnega reševanja sporov (ARS), v katerem mediator pomaga strankama v sporu, da se sporazumeta. Grška vlada in pravosodni delavci se zavedajo prednosti mediacije.

Na koga se obrniti?

V Grčiji izvajajo mediacijo naslednji organi:

- V skladu z Zakonom št. 3898/2010 (Vladni uradni list, serija I, št. 211, 16. 12. 2010), s katerim se prenaša Direktiva 2008/52/ES, mora biti mediator posebej potrjen odvetnik. Odbor za potrjevanje mediatorjev (*Επιτροπή Πιστοποίησης Διαμεσολαβητών*), ki je ustanovljen z navedenim zakonom, deluje v okviru ministrstva za pravosodje, preglednost in človekove pravice ter je odgovoren za potrjevanje mediatorjev. Mediator je potrjen, ko uspešno opravi izpit pred izpitno komisijo, ki jo sestavljajo dva člana odbora za potrjevanje mediatorjev in en pravosodni uslužbenec. Oddelek za pravniški poklic in sodne izvršitelje (*Τμήμα Δικηγορικού Λειτουργήματος και Δικαστικών Επιμελητών*) generalnega direktorata za pravosodje pri ministrstvu za pravosodje, preglednost in človekove pravice je odgovoren za potrjevanje mediatorjev in izdajanje upravnih aktov, potrebnih za potrjevanje. Oddelek tudi zagotavlja pripravo seznamov organizacij z dovoljenjem za usposabljanje mediatorjev in potrjenih mediatorjev, pri čemer se ti seznamu posredujejo sodiščem. Seznami potrjenih mediatorjev so na voljo na spletišču [ministrstva za pravosodje, preglednost in človekove pravice](#).
- **Ministrstvo za delo, socialno varnost in blaginjo** ponuja vladno storitev, ki delavcu omogoča, da zaprosi za uradno obravnavo delovnega spora. Postopek izvaja inšpektorat za delo (*Επιθεώρηση Εργασίας*). Usposobljeni inšpektor organizira zaslihanje, na katerem delodajalec razloži svoje stališče. To zaslihanje ni del sodnega postopka.
- **Varuh potrošnikov** (*Συνήγορος του Καταναλωτή*) je neodvisen organ za zaščito pravic potrošnikov, ki deluje v okviru ministrstva za regionalni razvoj in konkurenčnost. Varuh je izvensodni organ za sporazumno reševanje potrošniških sporov in svetovalna institucija, ki deluje skupaj z vlado in si prizadeva za reševanje težav, ki so v njeni pristojnosti. Poleg tega varuh nadzoruje [odbore za mirno reševanje sporov](#) (*Επιτροπές Φιλικού Διακανονισμού*) v okviru lokalnih prefekturnih svetov (*Νομαρχιακές Αυτοδιοικήσεις*), ki lahko delujejo v primeru, da ne poteka noben vzporedni sodni postopek.

Na katerih področjih je mediacija dopustna in/ali se najpogosteje uporablja?

Mediacija se izvaja:

- za civilne in gospodarske zadeve,
- na področju delovnega prava in za reševanje potrošniških sporov, kot je opisano zgoraj,
- v primeru žrtev domačega nasilja (Zakon št. 3500/2006) ter
- za nekatera kazniva dejanja, kot so določena z Zakonom št. 3094/2010.

Ali je treba upoštevati posebna pravila?

Grčija je prenesla [Direktivo 2008/52/ES](#) z Zakonom št. 3898/2010 (Vladni uradni list, serija I, št. 211, 16. 12. 2010).

V skladu z navedenim zakonom se mediacija lahko uporablja v zasebnih pravnih sporih ob soglasju strank in pod pogojem, da lahko stranki prosto rešita predmet spora. Soglasje z uporabo mediacije v sporu je mogoče dokazati z dokumentom ali evidenco sodišča, pred katerim spor poteka, ureja pa ga materialno pogodbeno pravo.

Mediacija je možna: (a) če stranki privolita v mediacijo pred pravnim postopkom ali po njem; (b) če sodišče, pred katerim zadeva poteka, ob upoštevanju vseh vidikov zadeve pozove stranki k uporabi mediacije, pri čemer mora ob soglasju strank prestaviti obravnavo zadeve za tri do šest mesecev; (c) če mediacijo odredi sodišče v drugi državi članici in (d) če je mediacija potrebna v skladu z zakonodajo.

Sklep ministrstva za pravosodje, preglednost in človekove pravice št. 109088 določa: (a) posebne pogoje za potrjevanje mediatorjev in postopek priznavanja potrdila v drugi državi članici EU, pri čemer je za tako priznavanje in začasen ali dokončen preklic potrdila potrebno predhodno soglasje odbora za potrjevanje mediatorjev; (b) etični kodeks za potrjene mediatorje; (c) posebne pogoje za uporabo kazni zaradi kršitve etičnega kodeksa, pri čemer imajo lahko te kazni, za katere je potrebno predhodno soglasje odbora, obliko začasnega ali dokončnega preklica potrdila, ter (d) vsa druga ustrezna vprašanja.

V postopku mediacije obe stranki ali njuna pravna zastopnika nastopita s svojim odvetnikom.

Mediatorja imenujeta stranki ali druga oseba, ki jo stranki za to določita.

Postopek mediacije določi mediator ob soglasju strank, ki lahko postopek kadar koli zaključita. Postopek mediacije je zaupen, razprave pa se ne evidentirajo. Mediator lahko v okviru postopka mediacije stopi v stik in se sreča s katero koli od strank. Mediator informacij, ki jih je pridobil na srečanju z eno stranko, brez soglasja slednje ne sme posredovati drugi stranki.

Oseba, ki je predlagana za mediatorja, lahko zavrne imenovanje. Mediator je lahko v postopku mediacije kazensko odgovoren le za namen prevare.

Mediator sestavi evidenco postopka mediacije, ki mora vključevati:

- (a) polno ime mediatorja;
- (b) kraj in datum mediacije;
- (c) polna imena vseh udeležencev postopka mediacije;
- (d) sporazum, na podlagi katerega je bila mediacija izvedena;
- (e) sporazum, ki sta ga stranki dosegli med mediacijo, ali potrditev neuspešnega poskusa sporazuma, vključno z razlogom za spor.

Po mediaciji mediator, stranki in njuna odvetnika podpišejo evidenco o mediaciji. Mediator na zahtevo vsaj ene od strank zagotovi, da se izvirna evidenca predloži sekretariatu enočlanskega senata sodišča prve stopnje v regiji, v kateri je bila mediacija izvedena. Za to je treba plačati dajatev, pri čemer sta osnovni in prilagojeni znesek dajatve določena s skupnim sklepom ministra za finance ter ministra za pravosodje, preglednost in človekove pravice. Če je mediacija neuspešna, lahko evidenco o mediaciji podpiše le mediator.

Ko se evidenca o mediaciji predloži sekretariatu enočlanskega senata sodišča prve stopnje, se lahko v skladu s členom 904(2)(c) Zakona o civilnem postopku uporabi kot nalog za izvršbo, če vključuje sporazum med strankama o izvršljivi zahtevi.

Alternativno reševanje sporov (ARS) v praksi

Edini mehanizem ARS, ki se redno izvaja v Grčiji, je **arbitraža**:

V skladu s členom 99 ff. grškega Zakona o stečaju je v postopku stečaja lahko imenovan mediator, in sicer po vložitvi zahteve fizične ali pravne osebe pri stečajnem sodišču (*πρωχευτικό δικαστήριο*).

Stečajno sodišče prouči veljavnost zahteve in lahko imenuje mediatorja, ki ga izbere s seznama izvedencev. **Naloga mediatorja je z vsemi primernimi sredstvi doseči sporazum med dolžnikom in (zakonsko določeno) večino upnikov, da se zagotovi obstoj podjetja dolžnika.**

Mediator lahko kreditno ali finančno institucijo zaprosi za informacije o gospodarskih dejavnostih dolžnika, ki bi lahko bile koristne za uspešen postopek mediacije.

Če sporazum ni dosežen, mediator o tem takoj obvesti predsednika sodišča, ki začne postopek pred stečajnim sodiščem. Vloga mediatorja se na tej stopnji konča.

Informacije in usposabljanje

Odbor za potrjevanje mediatorjev je odgovoren za potrjevanje mediatorjev, pri čemer zagotavlja, da organizacije za usposabljanje mediatorjev izpolnjujejo zahteve in da potrjeni mediatorji ravna v skladu z etičnim kodeksom, ter predlaga zakonsko določene kazni ministru za pravosodje, preglednost in človekove pravice.

Usposabljanje mediatorjev lahko na podlagi priporočila odbora za potrjevanje mediatorjev izvaja nedobičkonosna družba, ki jo sestavljata vsaj ena odvetniška zbornica in vsaj ena od nacionalnih zbornic ter ki deluje z dovoljenjem oddelka za pravniški poklic in sodne izvršitelje generalnega direktorata za pravosodje pri ministrstvu za pravosodje, preglednost in človekove pravice. Predsedniška uredba št. 123/2011, ki je bila izdana na predlog ministra za pravosodje, preglednost in človekove pravice, ministra za finance, ministra za konkurenčnost in ladijski promet ter ministra za izobraževanje, vseživljenjsko učenje in verske zadeve, določa posebne pogoje za izdajanje dovoljenj organizacijam za usposabljanje mediatorjev in njihovo delovanje, vsebino učnih načrtov za začetno in nadaljnje usposabljanje, trajanje usposabljanja, kraj usposabljanja, kvalifikacije vodij usposabljanja, število udeležencev ter kazni, ki se uporabljajo v primeru neizpolnjevanja zahtev s strani organizacije za usposabljanje. Kazni imajo lahko obliko denarne kazni ali začasnega ali dokončnega preklica delovnega dovoljenja. Merila za izbiro in uporabo kazni so opredeljena v navedeni predsedniški uredbi. Za pridobitev delovnega dovoljenja mora organizacija za usposabljanje plačati javno dajatev, pri čemer sta osnovni in prilagojeni znesek dajatve določena s skupnim sklepom ministra za finance ter ministra za pravosodje, preglednost in človekove pravice.

Ministrstvo za pravosodje, preglednost in človekove pravice z vsemi primernimi sredstvi, zlasti prek spleta, obvešča javnost o načinih dostopa do mediacije.

Kakšni so stroški mediacije?

Mediatorji so plačani po urni postavki za največ 24 ur, vključno s časom, ki ga porabijo za pripravo. Mediator se lahko s strankama v sporu dogovori o drugačnem načinu plačila. Če ni določeno drugače, si stranki delita stroške mediatorja. Vsaka stranka krije stroške svojega odvetnika. Osnovna in prilagojena najvišja urna postavka sta določeni s sklepom ministra za pravosodje, preglednost in človekove pravice.

Ali je sporazum, dosežen z mediacijo, izvršljiv?

Po mediaciji mediator, stranki in njuna odvetnika podpišejo evidenco o mediaciji. Mediator na zahtevo vsaj ene od strank zagotovi, da se izvirna evidenca predloži sekretariatu enočlanskega senata sodišča prve stopnje v regiji, v kateri je bila mediacija izvedena. Za to je treba plačati dajatev, pri čemer sta osnovni in prilagojeni znesek dajatve določena s skupnim sklepom ministra za finance ter ministra za pravosodje, preglednost in človekove pravice. Če je mediacija neuspešna, lahko evidenco o mediaciji podpiše le mediator.

Ko se evidenca o mediaciji predloži sekretariatu enočlanskega senata sodišča prve stopnje, se lahko v skladu s členom 904(2)(c) Zakona o civilnem postopku uporabi kot nalog za izvršbo, če vključuje sporazum med strankama o izvršljivi zahtevi.

S postopkom mediacije, ki se začne s pravnimi sredstvi, se rok zastaranja za zahteve začasno ustavi, dokler se postopek mediacije ne zaključi. V skladu s členom 261 ff. Zakona o civilnem postopku se rok zastaranja nadaljuje, ko se sestavi evidenca o neuspešni mediaciji ali ko ena od strank drugi stranki in mediatorju predloži obvestilo ali drug akt, s katerim se postopek mediacije zaključi.

V skladu s členom 10 Direktive 2008/52/ES je treba zahteve predložiti pristojnemu organu, tj. sekretariatu enočlanskega senata sodišča prve stopnje v regiji, v kateri je bila mediacija izvedena (kot je določeno v členu 6(1) in (2) Direktive).

Sorodne povezave

[odvetniška zbornica v Atenah](#)

[ministrstvo za delo, socialno varnost in blaginjo](#)

[varuh potrošnikov](#)

[ministrstvo za pravosodje, preglednost in človekove pravice](#)

[grški center za mediacijo in arbitražo](#)

Strani v jezikih držav članic pripravljajo posamezni nacionalni organi, njihov prevod pa zagotavlja prevajalska služba Evropske komisije. Prevodi zato morda še ne vsebujejo kasnejših sprememb izvirnika, ki so jih vnesli nacionalni organi. Evropska komisija ne prevzema nobene odgovornosti za informacije ali podatke, ki jih vsebuje oziroma na katere se sklicuje ta dokument. Za pravila o avtorskih pravicah države članice, ki je odgovorna za to stran, glejte pravno obvestilo.

Zadnja posodobitev: 25/06/2018